

AJUNTAMENT DE VALÈNCIA
Memòria d'Activitats 2014
JURAT TRIBUTARI MUNICIPAL

MEMÒRIA D'ACTIVITATS EXERCICI 2014

***JURAT TRIBUTARI DE
L'AJUNTAMENT DE VALÈNCIA***

ÍNDEX

ABREVIATURES UTILITZADES	4
1. PRESENTACIÓ.....	5
2. ASPECTES DESTACABLES EN LES ÀREES DE GESTIÓ I D'ORGANITZACIÓ.....	6
2.1. IMPLANTACIÓ DE L'ADMINISTRACIÓ ELECTRÒNICA DURANT L'ÚLTIM TRIMESTRE DE L'ANY.....	6
2.2. GESTIÓ DE LA BESTRETA DE CAIXA FIXA.....	7
2.3. INFORMACIÓ EN LA PÀGINA WEB MUNICIPAL SOBRE LA ACTIVITAT I SOBRE ELS CRITERIS DEL JURAT TRIBUTARI.....	7
3. RECLAMACIONS ECONOMICOADMINISTRATIVES MUNICIPALS FORMULADES AL 2014	8
3.1. RECLAMACIONS PRESENTADES, CLASSIFICADES EN FUNCIÓ DE L'ESTAT DE TRAMITACIÓ.....	8
3.2. ALTRES RECURSOS	9
3.3. DISTRIBUCIÓ MENSUAL DE LES RECLAMACIONS	10
3.4. CLASSIFICACIÓ PER MATÈRIES I PERÍODES DE RECAPTACIÓ	11
4. ANÀLISI ESPECIAL DE L'ACTIVITAT RESOLUTÒRIA DEL JURAT TRIBUTARI AL 2014	14
4.1. LES RESOLUCIONS ADOPTADES AL 2014 ATENYEN LA XIFRA DE: 949	14
4.2. ANÀLISI EN FUNCIÓ DEL SENTIT DE LES RESOLUCIONS	15
4.3. CLASSIFICACIÓ DE LES RESOLUCIONS EN FUNCIÓ DE LES UNITATS ADMINISTRATIVES AFECTADES	17
4.4. INCREMENT DE L'ACTIVITAT RESOLUTÒRIA PORTADA A CAP AMB LA PRÈVIA REMISSIÓ DE L'EXPEDIENT ADMINISTRATIU	18

4.5.	COMUNICACIÓ TRIMESTRAL A LA JUNTA DE GOVERN LOCAL DE LES RESOLUCIONS ADOPTADES	19
4.6.	REQUERIMENTS DE LA SECRETARIA DELEGADA	19
5.	CONTROL DE LA DURACIÓ DELS PROCEDIMENTS ECONOMICOADMINISTRATIUS.....	20
5.1.	PROCEDIMENTS RELATIUS A ACTES DE GESTIÓ I INSPECCIÓ TRIBUTÀRIA RECLAMATS EN PERÍODE VOLUNTARI	22
5.2.	PROCEDIMENTS RESOLTS CONTRA ACTES -TRIBUTARIS O NO-DICTATS EN PERÍODE EXECUTIU	22
5.3.	TERMINI MITJÀ CONJUNT	22
6.	PRONUNCIAT DESCENS DE LA TAXA DE LITIGIOSITAT CONTRA RESOLUCIONS DEL JURAT TRIBUTARI	23
7.	RESUM D'INDICADORS DE L'ACTIVITAT AL 2014. ANÀLISI COMPARAT AMB ELS RESTANTS TEAMS	24
8.	BREU ESTUDI COMPARATIU DE LA EVOLUCIÓ DE L'ACTIVITAT EN EL PERÍODE 2007-2014	26
9.	DICTÀMENS EMESOS RESPECTE DE LES PROPOSTES DE MODIFICACIÓ D'ORDENANCES FISCALS.....	32
10.	ESTUDIS I PROPOSTES EN MATÈRIA TRIBUTÀRIA	33
11.	OBSERVACIONS I SUGGERIMENTS	34
	ANNEX.- COMPENDI DE CRITERIS DE 2014.....	35 a 47

ABREVIATURES UTILITZADES

- **BICE** Bé Immoble de Característiques Especials
- **GER** Gestió d'Emissions i Recaptació
- **GTEAE** Gestió Tributària Específica-Activitats Econòmiques
- **GTEBI** Gestió Tributària Específica-Béns Immobles
- **GTI** Gestió Tributària Integral
- **IAE** Impost sobre Activitats Econòmiques
- **IBI** Impost sobre Béns Immobles
- **ICIO** Impost sobre Construccions, Instal·lacions i Obres
- **IIVTNU** Impost sobre Increment Valor Terrenys de Naturalesa Urbana
- **IVTM** Impost sobre Vehicles de Tracció Mecànica
- **INSP/INSPECCIÓ** Servici d'Inspecció de Tributs i Rendes
- **LHL** Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de les Hisendes Locals
- **LGT** Llei General Tributària (Llei 58/2003, de 17 de desembre)
- **LRBRL** Llei reguladora de les Bases de Règim Local (Llei 7/1985, de 2 d'abril).
- **PIA** Plataforma integrada d'Administració Electrònica
- **RD 520/2005** Reial Decret de 13 de maig del 2005, pel qual s'aprova el Reglament General de desenvolupament de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, en matèria de revisió en via administrativa .
- **SANC** Servici Central del Procediment Sancionador
- **REA** Reclamació economicoadministrativa
- **ROJT** Reglament Orgànic del Jurat Tributari Municipal
- **TEAM** Tribunal economicoadministratiu Municipal
- **TES** Servici de Tresoreria
- **TRLHL** Text refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals (Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març).

1.- PRESENTACIÓ.

L'article 137 de la Llei 7/1985 Reguladora de les Bases del Règim Local, en la modificació feta per la Llei 57/2003, de 16 de desembre, en avant LRBRL, contempla l'existència en el règim especial dels municipis de gran població d'un òrgan especialitzat per a la resolució de les reclamacions economicoadministratives en matèries tributàries i d'ingressos de dret públic, a què s'atribuïxen a més dos funcions d'índole consultiva: l'emissió de dictamen sobre els projectes d'ordenances fiscals i l'elaboració d'estudis i propostes que, en matèria tributària, siguen requerits pels òrgans municipals amb competències en la mateixa.

En l'àmbit de l'Excm. Ajuntament de València, este "òrgan especialitzat" rep la denominació de Jurat Tributari o *Jurado Tributario* municipal, tal com s'establix en l'article 1 del Reglament Orgànic del Jurat Tributari (abreviadament ROJT), que va ser aprovat per Ple de l'Ajuntament en sessió celebrada el dia 30 de juny del 2006, i ha sigut parcialment modificat per acord plenari de data 25 de maig 2012, que va entrar en vigor el dia 23 de desembre de 2012.

La present Memòria respon a l'exigència continguda en l'article 10.3 de l'al·ludit ROJT que establix que "*el President elevarà al Ple de la Corporació, durant el primer trimestre de cada any a través de la Junta de Govern Local, la memòria en què exposarà l'activitat exercida l'any anterior, arplegarà les observacions que resulten de l'exercici de les seues funcions i realitzarà els suggeriments que trobe oportunes*".

2.- ASPECTES DESTACABLES EN LES ÀREES DE GESTIÓ I D'ORGANITZACIÓ.

Abans de començar amb l'exposició detallada de l'activitat duta a terme durant 2014 resulta oportú posar en relleu les següents qüestions d'índole orgànica i organitzativa.

2.1.- IMPLANTACIÓ DE L'ADMINISTRACIÓ ELECTRÒNICA DURANT L'ÚLTIM TRIMESTRE DE L'ANY.

Des del punt de vista orgànicofuncional, hem de destacar l'alt grau d'incidència que la implantació de l'administració electrònica en l'Administració municipal (coneguda com PIAE) ha tingut sobre la pràctica totalitat dels procediments i dels mètodes de treball interns desenvolupats per este òrgan: des de la recepció dels expedients administratius, fins a l'adopció, comunicació i arxiu en la plataforma electrònica de les resolucions unipersonals i dels acords del Ple.

A fi de facilitar en esta nova etapa la deguda coordinació amb les unitats que conformen l'Administració Tributària municipal, el dia 3 de novembre del 2014 es va dictar, feta prèviament consulta als responsables del SERTIC i de l'Oficina de Coordinació Tributària, la Instrucció conjunta de la Tresoreria municipal i del Jurat Tributari sobre tramesa de documentació a este òrgan. La seua entrada en vigor suposa una revisió en profunditat de les Instruccions que, dictades a principis de 2007, han aplicat des de la constitució del Jurat Tributari i la subsegüent implantació de les reclamacions economicoadministratives contra els actes tributaris i recaptatoris municipals, instruccions a les quals es va fer menció en les corresponents memòries.

2.2.- GESTIÓ DE LA BESTRETA DE CAIXA FIXA

La Junta de Govern Local va autoritzar en sessió celebrada el dia 2 de març del 2007, la constitució de la bestreta de caixa fixa del Jurat Tributari, que en el Pressupost Municipal per al 2014 va ser dotat amb una quantitat de 837 €, alliberada amb imputació a la partida pressupostària A.HE002.93201.22699. Del dit import s'han gastat 568,57 €, que corresponen al pagament de les dos subscripcions a publicacions especialitzades en temes fiscals, que es mantenen des de la posada en funcionament d'este òrgan.

2.3.- INFORMACIÓ EN LA PÀGINA WEB MUNICIPAL SOBRE L'ACTIVITAT I SOBRE ELS CRITERIS DEL JURAT TRIBUTARI

Per a aconseguir dotar de major transparència el funcionament d'este òrgan, es troben inserides en la pàgina web municipal les Memòries elaborades en el període 2008 al 2013. També s'hi va inserir al 2013 un compendi de les resolucions adoptades fins a l'any 2012 que considerem de major interès, agrupades per conceptes i al seu torn per orde cronològic, per a, d'esta manera, facilitar el coneixement dels criteris aplicats a tots aquells operadors jurídics que hi puguen estar interessats. Al 2014, seguint la pauta iniciada al 2013, s'hi adjunta a esta Memòria un extracte dels criteris que s'han fixat en les resolucions adoptades durant l'exercici i que, per la seua transcendència, el seu caràcter repetitiu o, arribat el cas, per modificar el criteri precedentment sostingut, puguen ser d'interès.

3.- RECLAMACIONS ECONOMICoadministratives MUNICIPALS FORMULADES EN 2014.

En els quadros següents s'exposen, des de distintes aproximacions, les reclamacions formulades al 2014 així com el seu estat de tramitació.

3.1.- RECLAMACIONS PRESENTADES, CLASSIFICADES EN FUNCÍO DE L'ESTAT DE TRAMITACÍO.

Durant l'any 2014, i segons la informació enviada pel Registre General d'Entrada, han sigut interposades un total de 769 reclamacions economicoadministratives. Si hi afegim les 623 que, a 31 de desembre del 2013, es trobaven pendents de resolució, el nombre total de reclamacions que han sigut tramitades –en major o menor grau- durant l'any 2014 ascendeix a 1.392 (vegeu quadre 1.A), registre que s'aproxima al de 2013 (1455), que va marcar la xifra més alta fins al moment gestionada per este òrgan des de la seua posada en funcionament. De la dita xifra total de reclamacions, dins de 2014 han sigut resoltes 973, mentres que les restants 419 es trobaven en tramitació a 31 de desembre (v. quadre 1.B).

En este punt, cal ressaltar que l'any 2014 s'ha moderat el **nombre de reclamacions economicoadministratives presentades, que ha passat de 1052 en 2013 a les mencionades 769 en 2014, la qual cosa suposa una important disminució del 26,9 %**. El factor determinant d'esta elevada reducció és la pronunciada disminució de les reclamacions contra procediments de contrenyiment instruïts per l'impagament de multes de trànsit, que es concreta en el 30,8 %, al passar de 822 al 2013 a 569 al 2014.

No obstant aixó, la **resta de conceptes**, que ascendixen a un total de 200, registra una **baixada moderada del 13 %** sobre el de 2013 (230). Esta magnitud és poc significativa pel seu caràcter agregat, resultant de major interés el comentari detallat per conceptes que s'aborda en l'apartat 3.4, al qual ens remetem.

En el quadre 1 se sintetitzen tant les reclamacions presentades com el seu estat de tramitació:

QUADRE 1

1. A.- Reclamacions tramitades al 2014

	NOMBRE	%
a) Reclamacions pendents de resoldre a 01/01/2014	623	44,76
b) Reclamacions interposades al 2014	769	55,24
TOTAL:	1392	100

1. B.- Classificació segons estat de tramitació a fi d'exercici

	NOMBRE	%
a) Resoltes durant 2014:	973	69,90
b) En tramitació a 31-12-2014:	419	30,10
TOTAL:	1392	100

3.2.-ALTRES RECURSOS.

Les resolucions que resolen reclamacions economicoadministratives no esgoten els supòsits legals en què estos òrgans especialitzats poden emanar actes de naturalesa resolutorià, de conformitat amb la regulació continguda en la Llei General Tributària i en el Reglament Orgànic del Jurat Tributari municipal. En este sentit, hem de ressenyar que durant 2014 s'han adoptat 13 resolucions que, encara que estant directament relacionats amb les reclamacions economicoadministratives, no tenen la condició d'actes resolutoris d'estes. El seu detall s'exposa en el quadre 2.

QUADRE 2

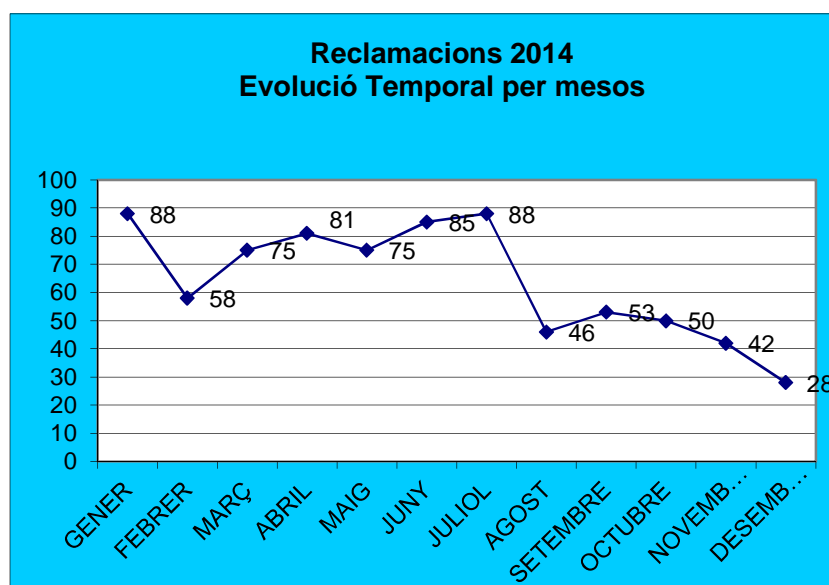
Altres resolucions adoptades pel Jurat Tributari: 13

Resolució	Estimació	Desestim.	Inadm	TOTALS
RECURS EXTR. DE REVISIÓ	3	1		4
RECURS D'ANUL·LACIÓ		2		2
INCIDENT EXECUCIÓ	1			1
CORREC. ERRORS				3
CONCES. TERMINI AL·LEGACIONS				3
TOTAL				13

3.3.- DISTRIBUCIÓ MENSUAL DE LES RECLAMACIONS.

Si analitzem el ritme mensual d'entrades (v. figura 1), s'observa una clara tendència descendent a partir del mes d'agost, atés que des del gener fins al juliol es concentren més del 70 % del total, amb 79 entrades mensuals de mitja, destacant molt significativament el bimestre de juny i juliol durant el qual es van registrar 173 entrades. Pel costat oposat, des d'agost fins al desembre la mitjana de reclamacions baixa a 44, marcant el registre més davall el mes de desembre amb tan sols 28.

FIGURA 1

3.4.- CLASSIFICACIÓ PER MATÈRIES I PERÍODES DE RECAPTACIÓ.

En el quadre 3 s'especifica la distribució per matèries, i s'hi detallen a més els períodes de recaptació (voluntària o executiva) en els quals es trobaven els actes objecte de recurs, excepte els supòsits d'abstenció que es totalitzen sense distinció de períodes, atés que, per la seua pròpia naturalesa, corresponen a actuacions administratives no enquadrables en eixa classificació, com ara actes de mer tràmit en procediments tributaris, denúncies de trànsit en fase d'al·legacions etc...

QUADRE 3

Reclamacions - 2014 per conceptes i períodes de recaptació

Concepte	Període Voluntari	Període Executiu	TOTAL	%
IBI	13	13	26	3,41
IAE	5	3	8	1,05
IVTM	13	59	72	9,45
IIVTNU	24	3	27	3,54
ICIO	8	1	9	1,18
TAXA PRESTACIÓ SERVICIS	20	0	20	2,62
TAXA UTILITZACIÓ PRIVATIVA	8	2	10	1,31
SANCIONS TRIBUTÀRIES	4	0	4	0,52
SANCIONS TRÀNSIT	0	569	569	74,67
MULTES ORDENANÇA	1	14	15	1,97
DIVERSOS	1	1	2	0,26
TOTAL PERÍODE VOLUNTARI I EXEC	97	665	762	
SUPÒSITS D'ABSTENCIÓ			7	0,92
TOTAL GENERAL			769	100

Com pot apreciar-se, la xifra més alta de reclamacions, amb gran distància sobre el concepte que li segueix, correspon a reclamacions contra sancions de trànsit en període executiu, que, en nombre de 569, suposen un 74,67 % del total. Si relacionem esta magnitud amb **les presentades en 2013 per este concepte, apreciem –com ja s'ha apuntat- que han descendit de forma molt notable, ja que han passat de 822 al 2013 a les mencionades 569 al 2014**, la qual cosa equival en termes percentuals **a un descens interanual del 30,8 %**. A molta distància se situen les reclamacions contra l'IVTM que, en nombre de 72 –superior al d'anys anteriors-, representen un **9,45 % del total**.

Mereix comentar-se que les reclamacions contra l'IBI continuen en una línia clarament descendent, si bé persistix el nucli de litigiositat, ja comentat a vegades precedents, que es troba focalitzat en algunes empreses concessionàries del Port sobre les quals recauen gravàmens d'elevades quanties per la modalitat de Béns Immobles de Característiques Especials (BICEs), les quals han mantingut litigis davant de les instàncies corresponents contra els valors cadastrals assignats des de 2008 pel Cadastre de València, amb motiu de l'aplicació de la Ponència Especial dels esmentats BICES. En este sentit, i encara que els Tribunals de Justícia han desestimat finalment bona part dels contenciosos entaulats contra els actes cadastrals, les sentències que han obtingut algunes concessionàries en sentit favorable als seus interessos, han encoratjat, com ja hem dit l'any passat i hem de reiterar ara, **una litigiositat “induïda” contra les liquidacions municipals d'IBI**, la qual cosa provoca *“una situació de negatives conseqüències per a la Hisenda municipal per la notable inseguretad jurídica i financera que provoca, al fer dependre l'adequació a dret de les quotes municipals –que van ser degudament liquidades i aprovades en el seu dia-, del resultat incert d'uns processos judicials en què s'enjudicia la legalitat de procediments i d'actes emanats de l'Administració Cadastral.* “ (v. Memòria 2013, p. 13).

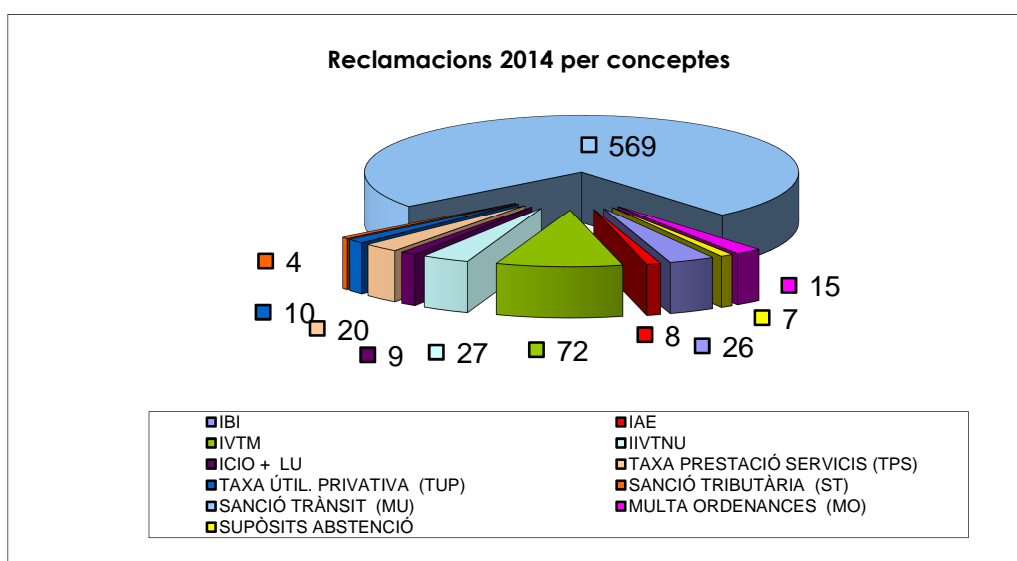

D'altra banda, resulta també cridaner que, dins d'un context de descensos generalitzats en tots els conceptes analitzats, **les reclamacions contra liquidacions de l'Impost Municipal sobre l'Increment del Valor dels Terrenys de Naturalesa Urbana –IIVTNU- s'hagen triplicat en els últims 3 anys**, al passar de 7 en 2001 fins a 24 en 2014 (v. quadro 3, columna *període voluntari*). Esta pujada, que *cosina facie* podríem valorar com poc significativa en termes quantitius, tanca una problemàtica jurídica de cert calat, ja que té el seu origen en criteris sostinguts en algunes sentències de Jutjats i de Tribunals Superiors de Justícia, dictades en els últims anys, en les que bé s'arriba a declarar la no subjecció a l'impostat per acreditar que no va haver-hi guany patrimonial en l'operació de transmissió gravada; o bé es falla que ha de reduir-se la quota municipal a partir de la consideració de "fórmules correctores" de la base imposable, que no estan de cap manera previstos en la regulació legal. Estos criteris no són compartits per este Jurat Tributari, que manté l'adequació a dret de les liquidacions practicades per l'administració municipal basant-se en la interpretació literal dels articles 107 i 108 del TRLHL, que s'efectua i aplicant en tots els municipis espanyols des de l'entrada en vigor de la LHL en 1990. A este respecte ens remetem a l'apartat corresponent a este impost de l'extracte dels criteris de 2014 que s'adjunta com annex

En la figura que inserim a continuació, es representa la distribució de les reclamacions per conceptes o matèries.

FIGURA 2
Distribució per Conceptes

4.- ANÀLISI ESPECIAL DE L'ACTIVITAT RESOLUTÒRIA DEL JURAT TRIBUTARI AL 2014.

4.1.- LES RESOLUCIONS ADOPTADES AL 2014 ATENYEN LA XIFRA DE 949.

Cal ressaltar que al 2014, com es detalla en el Quadre 4, s'han adoptat **un total de 949 acords resolutoris**, que han suposat la terminació de **973 reclamacions** (vegeu quadre 1-a), devent-se la diferència entre ambdós xifres (24) als supòsits d'acumulació de diverses reclamacions en una sola resolució.

L'expressada xifra de **949 acords resolutoris és, amb escreix, la més alta des de la posada en funcionament d'este òrgan municipal**, segons es detalla en els quadres comparatius de l'apartat 8 d'esta Memòria, **superant en un 17 % a les 811 resolucions de 2013**. Este augment de l'activitat resolutòria respon a la

necessitat de donar una adequada resposta a l'espectacular increment de reclamacions que va tindre lloc durant l'any 2013 (v. punt 3.3 de la Memòria de 2013) i ha portat al seu torn aparellat un augment sense precedents tant del nombre de procediments economicoadministratius tramitats, com del volum d'expedients administratius que, fins a un total de 895, han sigut confeccionats i remesos (tant en suport paper com en suport informàtic) pels distints servicis adscrits a la Tresoreria municipal, que és el Centre Directiu al qual correspon la gestió tributària en la seua totalitat i també la gestió executiva dels ingressos de dret públic no tributaris (v. *infra* punt 4.4 on s'analitza esta qüestió).

En suma, podem afirmar que **2014 ha sigut l'any en què este òrgan revisor ha tingut un major volum de treball, tant pel que fa a la tramitació com a la resolució de reclamacions economicoadministratives.**

4.2.- ANÀLISI EN FUNCÍO DEL SENTIT DE LES RESOLUCIONS

QUADRE 4

Acabament de reclamacions segons el sentit de les Resolucions

SENTIT DE LA RESOLUCIÓ	NOMBRE	%
ESTIMATÒRIES	109	11,49
DESESTIMATÒRIES	529	55,74
ARXIV. Actuacions per Satisfacció extraprocesal	6	0,63
ARXIV. Actuacions per Pèrdua de l'objecte	27	2,85
ARXIV. Actuacions per Desistiment	1	0,11
ARXIV. Actuacions (art. 2 RD 520/2005 i altres)	151	15,91
ABSTENCIONS	10	1,05
INADMISSIONS *	116	12,22
TOTAL Resolucions	949	100,00

*** Detall de la causa d'inadmissió:**

1. No susceptibles de reclamació: 13
2. Extemporaneïtat: 51
3. Per duplicitat amb rec. de rep.: 3
4. Per falta de legitimació: 1
5. Falta de representació: 43

- 6. No guarda relació: 1
- 7. Per acte consentit i ferm: 4

Seguint el Quadre 4, comprovem com dels 949 acords resolutoris, 109 d'ells han sigut estimatoris, 529 desestimàtories i 151 resolucions d'arxivament d'actuacions dictades per la Secretaria, de les que la seua major part (137) corresponen a resolucions d'arxivament per aplicació de l'art. 2 del Reial Decret 520/2005, de 13 de maig, pel qual s'aprova el Reglament General de Revisió d'Actes Tributaris en Via Administrativa, després de no ser atés el requeriment cursat per a esmenar defectes relatius a la identitat del reclamant o la representació del mateix -especialment freqüents en les reclamacions que són confeccionades per les empreses comunament crides "recorre-multes". A estos 137 supòsits cal sumar els 14 arxius motivats per la regularització del registre de reclamacions dut a terme amb ocasió de la implantació del PIAE.

En 116 supòsits es va decretar la inadmissió, sent el detall de les distintes causes determinants de la mateixa el que es relaciona al peu de l'esmentat quadre; i en només 10 es va acordar l'abstenció. Finalment, s'ha resolt l'arxivament d'actuacions per satisfacció extraprocessal en 6 casos, per pèrdua sobrevinguda d'objecte en 27 i per desistiment de la reclamació en un sol cas.

Sobreïxen, des d'una valoració quantitativa, **les resolucions desestimàtories, 529, que aconseguixen el 55,74 % del total**, taxa molt semblant a la d'anys anteriors. Li seguixen les 151 resolucions d'arxivament d'actuacions, que puguen fins al 15,91 %. Seguint l'orde descendent, s'han registrat 116 inadmissions, que signifiquen el 12,22 %, mentres que les resolucions estimatòries, xifrades en 109, suposen l'11,49 %. Si a estes últimes unim les 6 que han sigut arxivades, prèvia resolució anul·lativa de la pròpia Administració, al constatar este Jurat Tributari la "satisfacció extraprocessal" d'estes, **el percentatge conjunt de reclamacions**

materialment estimades, que en són 115 (109 més 6), se situa en el 12,12 %, taxa que supera en dos punts percentuals a la d'exercicis anteriors.

Els motius que han fonamentat les estimacions són principalment de caràcter formal o procedimental –concretament en 96 casos-, i es deuen en la seua gran majoria, com en anys anteriors, a l'apreciació de defectes invalidants en la pràctica de les corresponents notificacions. Tan sols en 13 supòsits van ser raons d'índole substantiva les que van motivar les resolucions estimatòries. En l'annex d'esta Memòria, s'inclou un compendi de criteris d'índole material establits en les resolucions adoptades l'any 2014.

4.3.- CLASSIFICACIÓ DE LES RESOLUCIONS EN FUNCIÓ DE LES UNITATS ADMINISTRATIVES AFECTADES.

En el quadre número 5 es detallen les resolucions en funció de les unitats administratives.

QUADRE 5

SENTIT DE LA RESSOL.		UNITAT ADMINISTRATIVA						SANC/OTR	TOTAL
		GTEBI	GTEAE	INSP	GER	TES	GTI		
ESTIMATÒRIES (76)	TOTAL	1	1	-	3	59	5	-	69
	PARCIAL	1	4	1	4	29	1	-	40
DESESTIMATÒRIES		12	27	18	29	441	2	-	529
ARXIV. Actuacions per Satisfacció extr.		-	4	-	1	1	-	-	6
ARXIV. Actuacions per Pèrdua objecte		2	2	-	4	18	1	-	27
ARXIV. Actuacions per Desistiment		-	-	-	-	1	-	-	1
ARXIV. Actuacions (art. 2 RD 520/2005 i altres)		-	2	-	16	131	2	-	151
INADMISSIÓ		1	8	1	10	91	1	4	116
ABSTENCIÓ		2	5	-	-	-	-	3	10
TOTAL		19	53	20	67	771	12	7	949

Des d'esta perspectiva de les reclamacions per unitats administratives, de nou destaca aclaparadorament per damunt de la resta el Servei de Tresoreria - unitat a la qual corresponen les reclamacions contra multes en període executiu de recaptació-, amb 771 resolucions, **un 81,24 % del total**, seguit a molta distància del Servei de Gestió d'Emissions i Recaptació (GER) amb 67 resolucions i en tercer lloc, com en anys anteriors, el Servei de Gestió Específica-Activitats Econòmiques (GTE-AE) amb 53. Cal destacar, en l'extrem oposat, que el Servei de Gestió Tributària Integral (GTI) registra l'índex més baix de reclamacions –tant presentades com resoltes- amb tan sols 12, seguida del Servei d'Inspecció de Tributs i Rendes (INSP) amb 20.

Quant al **sentit de les resolucions**, si considerem les unitats administratives quantitativament més rellevants (TES i GER), els percentatges de resolucions desestimàtores sobre el total de resolucions adoptades puja fins al 57,19 % en el cas de Tresoreria (441 sobre 771) mentres que descendix al 43,28 % respecte de GER. Seguint el criteri quantitatiu, en tercer lloc trobem que el servei GTE-AE va registrar un 50,94 % de desestimacions. En el costat contrari, si repassem les resolucions estimatòries, veiem que GTI registra la desviació major respecte de la mitjana ates que presenta un percentatge d'estimacions del 50% (6 sobre 12).

Des d'un altre punt de vista, s'aprecia en el quadre que el Servei de Tresoreria també concentra en termes absoluts i relatius la gran majoria de les inadmissions (91 d'un total de 116) i de casos d'arxivament d'actuacions (131 de 151).

4.4.- INCREMENT DE L'ACTIVITAT RESOLUTÒRIA DUTA A TERME AMB LA PRÈVIA TRAMESA DE L'EXPEDIENT ADMINISTRATIU.

Ha de destacar-se en este punt que les resolucions adoptades amb previa tramesa d'expedient **han pujat fins a la xifra de 895, la qual cosa significa un 94**

% de les resolucions totals de 2014 (895 d'un total de 949) i, al seu torn, un 23,10 % més que en 2013 (727) i quasi el doble que en 2012 (459). Cal destacar esta dada per la consegüent major càrrega de treball administratiu que representa en relació amb anys anteriors, consolidant encara més, si és possible, la línia ascendent marcada en esta qüestió des de l'inici del funcionament d'este òrgan. Així, en el període 2008-2014 el nombre de resolucions adoptades prèvia recepció del corresponent expedient i subsegüent tramitació del procediment economicoadministratiu ha crescut de 133 a 895, la qual cosa representa un espectacular augment del 573 % (v. *Infra* apartat 8).

4.5.- COMUNICACIÓ TRIMESTRAL A LA JUNTA DE GOVERN LOCAL DE LES RESOLUCIONS ADOPTADES.

A la finalització de cada trimestre natural esta Presidència comunica a la Junta de Govern Local el nombre de resolucions adoptades en el trimestre anterior, classificades en funció del seu contingut: estimatori, desestimatori, d'inadmissió, d'arxivament d'actuacions i d'abstenció. A més, en la dita comunicació s'inclou una ressenya més detallada de cada una de les resolucions totalment o parcialment estimatòries, per a la deguda constància i coneixement de la Junta de Govern Local, tenint en compte la seua condició d'òrgan municipal que té atribuïdes les competències en matèria de gestió tributària. De les resolucions adoptades al 2014 s'ha adonat a la Junta de Govern Local en les sessions celebrades els dies 16 de maig del 2014, 25 de juliol del 2014, 14 de novembre del 2014 i 13 de febrer de 2015.

4.6.- REQUERIMENTS DE LA SECRETARIA DELEGADA.

En el marc de la funció d'impulsió i tramitació dels procediments, assignada a la Secretaria del Jurat Tributari, i a fi de realitzar el degut control de les reclamacions interposades per les empreses denominades "recorre-multes", en

relació amb les previsions del ja citat art. 2 del R.D. 520/2005, **la Secretaria ha efectuat un total de 376 requeriments, havent-se donat compliment**, bé per mitjà de compareixença personal dels interessats, bé per mitjà de la presentació del corresponent escrit d'esmena en el Registre d'Entrada, **a 263 citacions, la qual cosa suposa un 69,9 % del total** de requeriments efectuats.

5.- CONTROL DE LA DURACIÓ DELS PROCEDIMENTS ECONOMICoadministratius.

Per a l'exposició d'este punt es distingirà, entre, d'una banda, les resolucions recaigudes en reclamacions **contra actes dels servicis de gestió i inspecció tributària que es trobaven en període voluntari** i, de l'altra, les recaigudes en reclamacions **contra ingressos de dret públic –tributaris o no- que es trobaven en període executiu de recaptació.**

Entre les primeres incloem els actes dels servicis gestors, considerant com a tals els Servicis de Gestió Específica, Activitats Econòmiques i Béns Immobles (GTE-AE i GTE-BI) i el de Gestió Tributària Integral (GTI), així com també els actes liquidatoris i sancionadors del Servicis d'Inspecció de Tributs. La resta de resolucions conformen l'altre grup, el denominador comú del qual és que es tracta de reclamacions que han sigut formulades contra actes dictats en període executiu, agrupant les relatives als Servicis de Tresoreria (TES) i de Gestió d'Emissions i Recaptació (GER).

Com es va explicar en les memòries del 2012 i 2013 (pàgines 24 i 22, respectivament) la implantació d'este "*criteri obeïx a la necessitat d'evitar el biaix que sobre els resultats totals genera el fet que les resolucions relatives a multes de trànsit en període executiu concentren una elevadíssima fracció mostral*", que

xifràvem aleshores en el 66,3 % al 2012 i en el 72,38 % al 2013, i que al 2014 encara ha repuntat més fins al 81,24 % (v. quadre 5 i apartat 4.3). Segons es va raonar en ambdós memòries, *“la inclusió dels procediments referits al dit concepte determina que els resultats mitjans totals aconseguits siguen pràcticament idèntics als que dona este concepte per separat, i, per això, els considerem d'escassa o nul·la utilitat. Per a evitar este efecte indesitjat, en alló que constituïx un clar exemple de biaix estadístic, s'ha optat pel criteri abans explicat, en la qual la mencionada fracció mostral prevalent -fet estadísticament ineludible- condiciona tan sols els resultats del segon subgrup –els actes en període executiu- però no “contamina” els obtinguts en el subgrup primer, el dels actes tributaris.”*

Abans de passar al detall dels terminis, cal aclarir que el control de la duració de procediments economicoadministratius es du a terme en tot cas computant els mateixos des de la data d'entrada de l'escrit de reclamació en el registre municipal, fins a la data en què este òrgan adopta la corresponent resolució. Dels períodes resultants així calculats, no ha sigut descomptat el temps utilitzat per altres òrgans d'esta o d'altres administracions per a completar l'expedient administratiu o per a emetre els informes, tant preceptius com potestatus, que el Jurat Tributari haja pogut sol·licitar per a resoldre la reclamació, demores estes que l'art. 57-3 del RD 520/2005 autoritza a descomptar fins a un màxim de 2 mesos.

Finalment, ha de significar-se que no s'han considerat en este còmput un total de 14 resolucions, la qual cosa, restat de les 949, reduïx la xifra a 935. Igual que en l'exercici anterior (v. p. 23 de la Memòria 2013) el seu arxivament ha estat motivat per la necessària regularització dels registres motivada per la implantació de l'administració electrònica.

5.1.- PROCEDIMENTS RELATIUS A ACTES DE GESTIÓ I INSPECCIÓ TRIBUTÀRIA RECLAMATS EN PERÍODE VOLUNTARI.

D'un total de 109 resolucions adoptades que s'integren en este subgrup, la majoria (90) ho van ser després de la prèvia tramesa del corresponent expedient administratiu, sent el termini mitjà de resolució de 5 mesos i 6 dies. En les restants 19, que van ser resoltes sense la remissió de l'expedient, el termini va ser de 4 mesos i 7 dies. En conseqüència, **el termini mitjà ponderat que obtenim en este subgrup 1 és de 5 mesos**, lleugerament inferior al de l'any anterior (5 mesos i 18 dies). Comparades amb l'altre subgrup, este té una importància quantitativa, que no qualitativa o econòmica, molt menor ja que la mostra és de només 109 resolucions davant de les 826 d'aquell.

5.2.- PROCEDIMENTS RESOLTS CONTRA ACTES –TRIBUTARIS O NO- DICTATS EN PERÍODE EXECUTIU

De les 826 resolucions adoptades que s'integren en este subgrup, un total de 805 (el 97,45 %) ho van anar després de la tramesa prèvia del corresponent expedient administratiu, amb un termini mitjà de resolució de 9 mesos i 27 dies. En les restants 21, que van ser resoltes sense la remissió de l'expedient, el termini va ser de 7 mesos i 12 dies. En conseqüència, **el termini mitjà ponderat** que obtenim en este subgrup 2 és de **9 mesos i 25 dies**, tan sols 7 dies superior al de 2013, a pesar de l'augment de resolucions i d'expedients tramitats.

5.3.- TERMINI MITJÀ CONJUNT

En suma, el termini mitjà conjunt ponderat de totes les resolucions considerades és de **9 mesos i 8 dies**, termini que ve determinat pel biaix que ocasionen les reclamacions contra multes en període executiu, ja que el termini mitjà de duració de les reclamacions d'este concepte és de 9 mesos i 16 dies. Per tant, és evident que esta fracció mostral és la que determina tant els resultats del segon subgrup com d'este termini mitjà conjunt.

Finalment, cal ressenyar que este termini mitjana és inferior al termini d'un any que la Llei General Tributària i el propi Reglament Orgànic del Jurat Tributari municipal fixen per al procediment general, si bé supera el termini de terminació de 6 mesos que l'art. 247-3 de la LGT fixa per als procediments abreuiats davant d'òrgans unipersonals.

6.- PRONUNCIAT DESCENS DE LA TAXA DE LITIGIOSITAT CONTRA RESOLUCIONS DEL JURAT TRIBUTARI.

Un últim paràmetre a computar és la taxa de litigiositat, resultant de comparar els recursos contenciosos que han sigut interposats contra les resolucions d'este Jurat Tributari, des de la seua posada en funcionament, amb el nombre de resolucions que, tenint en compte el contingut d'estes en funció de la normativa processal, son recurribles davant de la jurisdicció contenciosa administrativa. En una primera aproximació, calcularem la **taxa de litigiositat sobre xifres totals acumulades del període 2007-2014**. Per a això es van a incloure en la base de càlcul totes les resolucions desestimàtories (2049), les estimatòries parcials (119) i totes les declaratives d'inadmissibilitat (1158), que ascendix en conjunt a 3.326 resolucions. I com que el nombre de **recursos contenciosos administratius interposats** contra resolucions del Jurat Tributari fins a la data de tancament d'este capítol de la Memòria (28 de febrer del 2015) és **de 240, la taxa de litigiositat sobre xifres totals (240 sobre 3.326), és del 7,20 %**, més d'un punt per davall de la de 2013 (8,40%) i molt inferior a la de 2012 (10,24%) i anteriors. Això es deu bàsicament a la superació del repunt de litigiositat que es va registrar en el període 2010-2012, i que va comportar la modificació al 2008 de l'Ordenança Fiscal de l'Impost d'Activitats Econòmiques (veure memòria 2012, pàgina 26).

Però esta taxa així calculada no resulta del tot reveladora de la impugnantabilitat real de les nostres resolucions, per la raó que és molt improbable que s'acudisca als Tribunals de Justícia en els casos d'inadmissió o d'arxivament de les reclamacions presentades contra sancions de trànsit en període executiu per les conegudes com a empreses "recorre multes". Per això, és més aproximat a eixe **criteri d'impugnantabilitat real** calcular una taxa, que podríem anomenar "**corregida**", en la qual s'exclouen de la base de càlcul les dites resolucions

d'inadmissió o arxivament que poden xifrar-se en el període 2007-2014, en 1034. Per tant, si descomptem estes 1034 de les 3326 resolucions abans considerades, les resolucions a computar queden reduïdes a 2292. La **taxa de litigiositat corregida** resultant **és del 10,47%** (240 sobre 2292), **la més baixa des de la creació d'este òrgan revisor**, segons es comprova en la figura 5 de l'apartat 8, al qual ens remetem.

Finalment, i des de la perspectiva de les **sentències ja dictades**, fins a la data han sigut resolta 223 contenciosos dels quals en **156 casos han recaigut sentències desestimatòries** (i, per tant, confirmatòries dels acords del Jurat Tributari), en 42 els Tribunals s'han pronunciat en sentit totalment o parcialment estimatori de les demandes i 14 contenciosos han conclòs per desistiment de l'acció. Addicionalment, s'han registrat 7 supòsits d'arxivament per caducitat i 4 casos en què s'ha decretat l'arxivament per satisfacció extraprocessal. Estes xifres suposen un **balanç globalment positiu ja que la taxa de litigiositat ha descendit molt acusadament al llarg d'este període i perquè, a més, els pronunciaments judicials favorables superen el 80% en els últims anys.**

7.- RESUM D'INDICADORS DE L'ACTIVITAT AL 2014. ANÀLISI COMPARADA AMB ELS RESTANTS TEAMS

En este apartat, i a manera de resum de les dades oferides en els apartats anteriors, exposarem quatre indicadors demostratius del volum de treball, de la capacitat de resolució i de l'índex de litigiositat del Jurat Tributari municipal, comparant-los amb les taxes mitjanes que resulten de l'estudi estadístic que, referit a l'any 2013, va ser presentat en el IX Trobada Nacional d'Òrgans economicoadministratius Municipals realitzada a Bilbao els dies 12 i 13 de juny del

2014, atés que són les últimes dades disponibles. Els índexs o taxes que considerarem són els següents:

A. TAXA DE RESOLUCIÓ: 126,5 %.

Indica el percentatge resultant de comparar les resolucions adoptades en un any amb el nombre de les presentades en eixe mateix any. Si es resolen totes, la taxa seria del 100%. El resultat major de 100 indica que es resolen més de les que ingresen.

De l'aplicació de la fórmula, baix detallada, la taxa resultant és del 126,5 %.

$$\frac{\text{Resoltes al 2014}}{\text{Ingressades al 2014}} \times 100 = \frac{973}{769}$$

Esta taxa és superior a la d'anys anteriors, i se situa notablement per damunt de la mitjana del conjunt dels TEAMS d'Espanya (96,01 % en 2013), a causa de la circumstància ja comentada que en 2013 es van presentar un nombre excepcional de reclamacions (1052), gran part de les quals s'han resolt al 2014.

B. TAXA D'EFICÀCIA: 69,90 %

Indica el percentatge en què es resolen les reclamacions anualment en relació amb el total de les gestionades en el mateix any, amb independència de l'exercici en què hagen sigut presentades. Només es computen les reclamacions economicoadministratives en sentit estricte, raó per la qual s'exclouen els altres recursos detallats en l'apartat 3.2. El màxim d'eficàcia equivaldria al 100%, atés que en este cas s'haurien resolt tots els pendents. A mesura que el percentatge descendisca de 100 el resultat suposa una pitjor taxa. L'aplicació de la fórmula que es detalla, dona una taxa del **69,90 %**:

$$\frac{\text{Resoltes al 2014}}{\text{Total reclamacions}} \times 100 = \frac{973}{1392}$$

Esta taxa és també superior a la d'anys anteriors, i supera a la mitjana estatal que, segons l'estudi de referència, va ser del 64,79 %.

C. TAXA DE CASOS PENDENTS DE RESOLUCIO: 43%.

Mesura els anys necessaris per a resoldre les reclamacions pendents a final d'any, a igualtat de mitjans i rendiment. De l'aplicació de la fórmula, baix detallada, la taxa resultant és del **43%**.

$$\frac{\text{Pendants a 31 de desembre}}{\text{Resoltes anuals}} (x 100) = \frac{419}{973}$$

Esta taxa **pot considerar-se òptima** ja que és molt inferior que la mitjana estatal del reiterat estudi, que va ser del 80 %.

D. TAXA DE LITIGIOSITAT EN EL PERÍODE 2007-14: 7,20 %.

Per comparació entre els recursos contenciosos presentats en el període 2007-2014 (222) i les resolucions susceptibles de recurs -entre les que s'inclouen les desestimàries, les d'inadmissió i també les estimatòries parcials, segons s'ha exposat en l'apartat anterior d'esta Memòria-, la taxa de litigiositat és del 7,20 %.

$$\frac{\text{Recursos contenciosos}}{\text{Resolucions susceptibles de recurs}} (x 100) = \frac{240}{3326}$$

Esta taxa s'aproxima a la mitjana oferida pel reiterat estudi que va ser del 6,04 % per al conjunt dels TEAMS d'Espanya, amb les dades registrades fins a 31-12-2013.

8.- BREU ESTUDI COMPARATIU DE L'EVOLUCIÓ DE L'ACTIVITAT EN EL PERÍODE 2007-2014

En el present Capítol es va a exposar l'evolució de l'activitat resolutòria de reclamacions economicoadministratives, des de la implantació d'esta via especial de recurs en 2007 fins a l'any 2014. Amb tal propòsit, i seguint bàsicament la pauta iniciada l'any 2012, exposem els quadros de la sèrie estadística 2007-2014 de les cinc variables que considerem més significatives.

FIGURA 3.- RECLAMACIONS PRESENTADES.

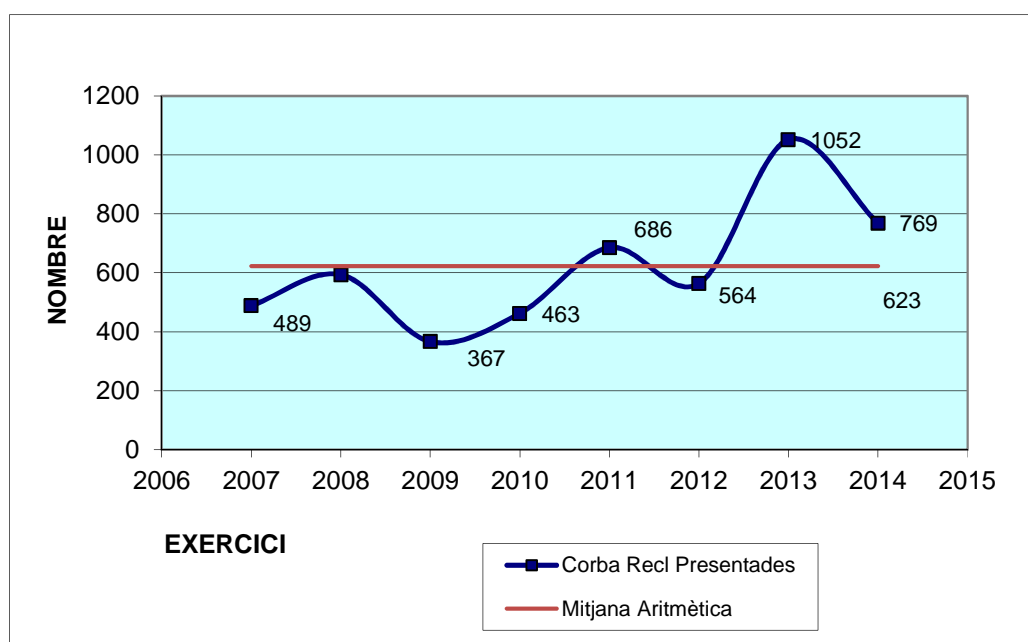

FIGURA 4.- RECLAMACIONS RESOLTES

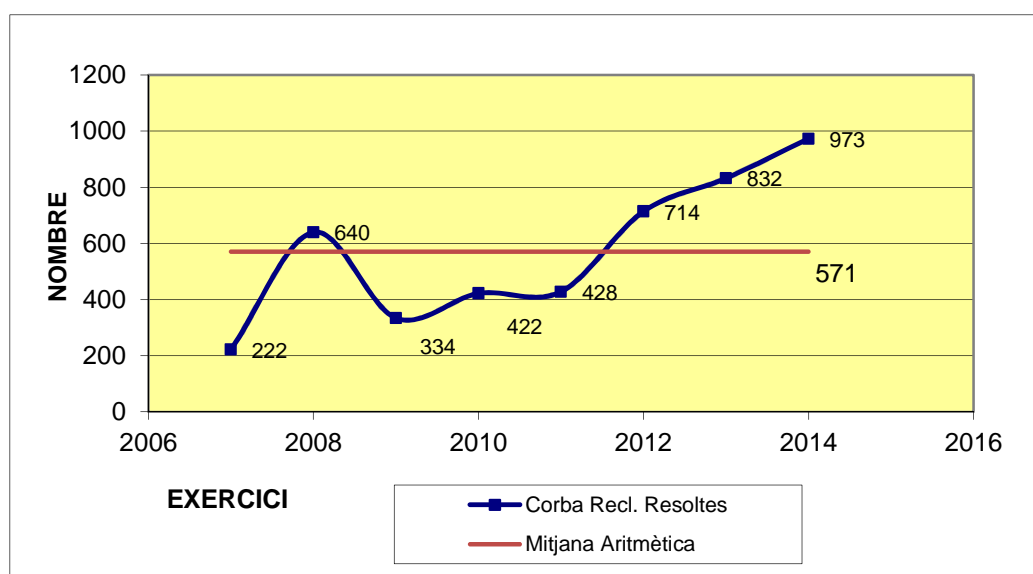

FIGURA 5.- COMPARATIVA RECLAMACIONS PRESENTADES I RESOLTES

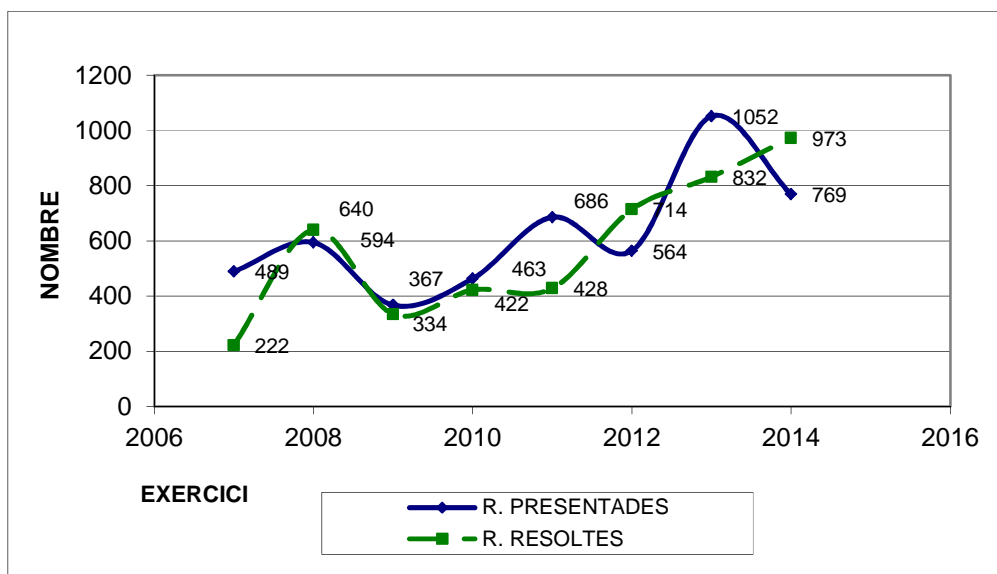

FIGURA 6.- PROCEDIMENTS RESOLTS AMB PRÈVIA TRAMESA DE L'EXPEDIENT ADMINISTRATIU

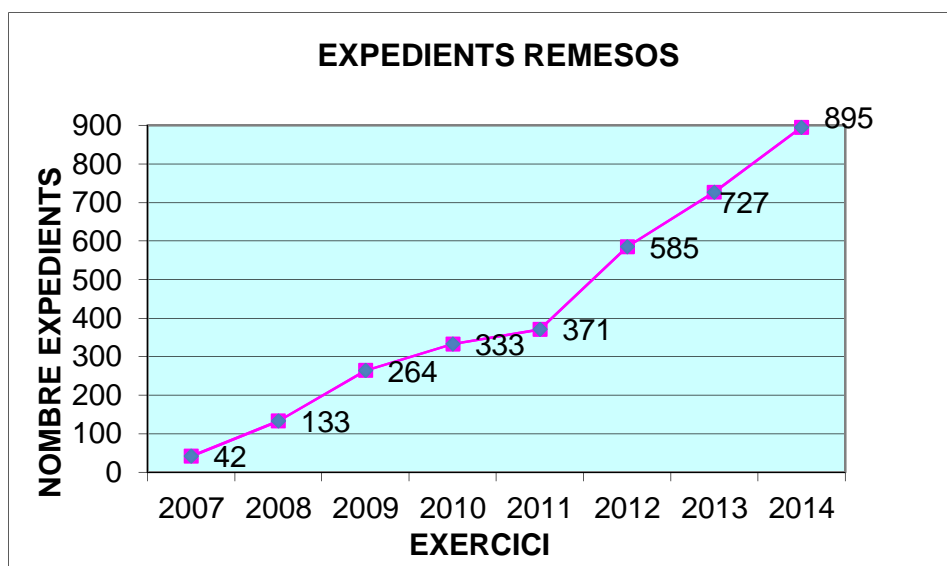

FIGURA 7.- DETALL DE LES RESOLUCIONS SEGONS EL SENTIT D'ESTES EN EL PERÍODE
2011-2014

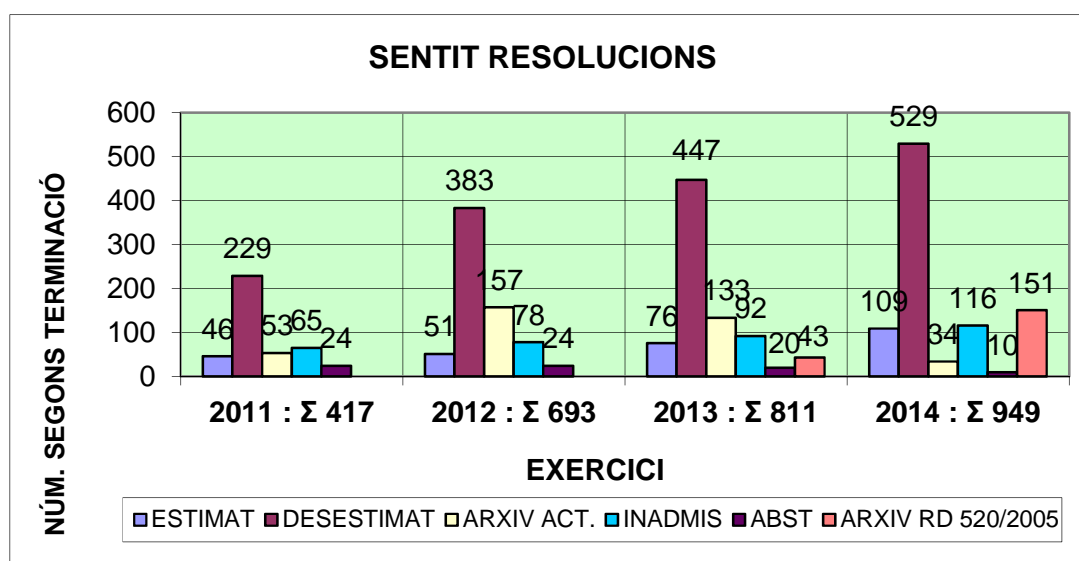
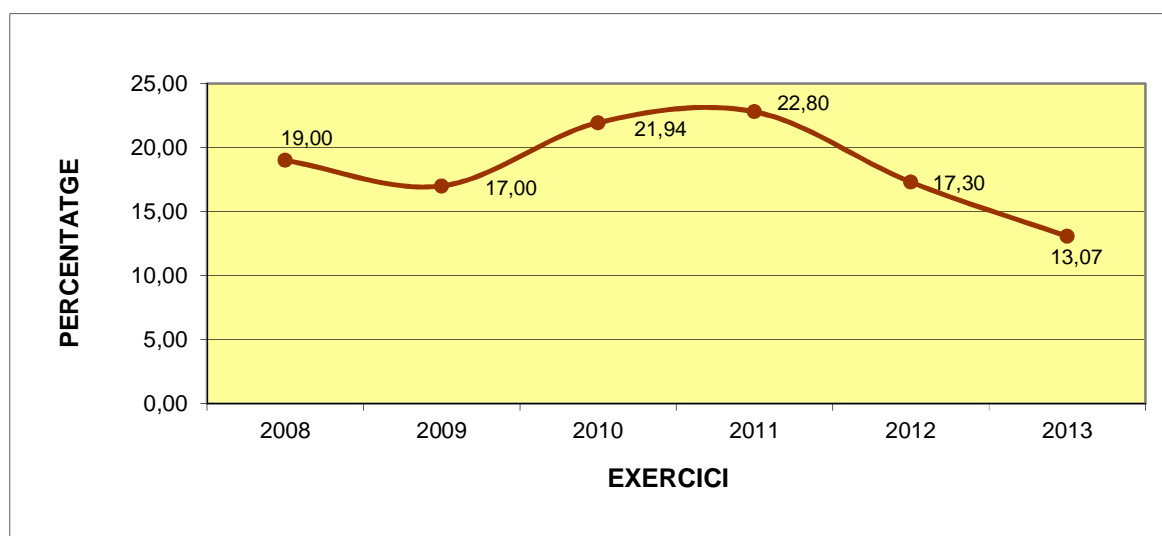

FIGURA 8.- TAXA DE LITIGIOSITAT `CORREGIDA`

Dels anteriors quadres comparatius podem extraure les conclusions següents:

1a.- En termes globals, **el nombre de reclamacions formulades és molt variable**, com es veu en la figura 3, oferint una notable dispersió sobre la mitjana aritmètica, 623, que es representa amb la línia de color taronja. La dada més reveladora d'eixa variabilitat va ser l'espectacular pujada de 2013, a la que ha seguit el notable descens al 2014, clarament apreciable en la gràfica. Es repetixen d'esta manera les oscil·lacions pujada-baixada de períodes bianuals anteriors: 2008-2009 i 2011-2012, encara que les dites oscil·lacions van ser de menor entitat que esta del 2013-2014. La constatació d'este fet confirma, segons el nostre parer, el comentari realitzat en la memòria anterior (v. p. 34) en el sentit que **l'evolució de les reclamacions economicoadministratives, des d'una perspectiva global, no pareix obeir a una relació directa amb les actuacions municipals revisables en esta via de recurs**, sinó a altres factors aliens a estes, atés que les dites actuacions no patixen alts i baixos de la magnitud de les desviacions reflectides en la gràfica, sinó que mantenen una certa constant, pròpia de la tramitació massiva d'actuacions i procediments tributaris, en la que predominen els cicles de treball de periodicitat anual.

2a.- **El nombre de resolucions adoptades ha seguit una senda clarament ascendent** des del 2009 fins al 2014, any este últim en què, per l'impacte del gran volum de reclamacions que van tindre entrada al 2013, aconseguix la seua màxima quantia i, per això, la major desviació a l'alça sobre la mitjana anual.

3a.- Si comparem les figures 3 i 4, per mitjà de la superposició de les seues respectives corbes, tal com es mostra en la figura 5, comprovem que, igual que en anys anteriors, **l'evolució de les resolucions de cada exercici està en funció**

directa de les presentades durant els mesos precedents, tenint en compte que la corba de les resolucions (línia verda) segueix clarament el traçat, ascendent o descendent, que prèviament ha descrit la corba de les reclamacions (línia blava).

4a.- Cal destacar que, segons apareix en la figura 6, **el nombre d'expedients administratius enviats** descriu en tot moment una **tendència ascendent, més marcada en els tres últims exercicis**, les conseqüències de la qual ja s'han posat en relleu en el punt 4.4 d'esta Memòria.

5a.- Per la seua banda, els diagrames de barres de la figura 7 ens detallen el sentit de les resolucions adoptades en el període quadriennal 2011-2014, per considerar-ho prou representatiu. En este període destaquen per damunt de la resta **les resolucions desestimàtòries, que superen el 50%, mentres que les estimatòries augmenten en nombres absoluts en cada un dels exercicis**.

6a.- Finalment en la figura 8 es mostra l'evolució de la **taxa de litigiositat, que hem anomenat "corregida"**. S'hi aprecia que, en un primer període - 2009/2011- ascendix fins a l'índex del 22,80%, per a després marcar una línia clarament descendent, **sent 2014 l'any en que se situa en la cota més baixa** des de l'entrada en funcionament d'este òrgan.

9.-DICTÀMENS EMESOS RESPECTE DE LES PROPOSTES DE MODIFICACIÓ D'ORDENANCES FISCALS

Les actuacions del Jurat Tributari en este àmbit han consistit en el dictamen dels següents Projectes d'Ordenances Fiscals:

- 1.- Projecte de modificació de l'Ordenança Fiscal reguladora de les Contribucions Especials del servici d'extinció d'incendis per a l'exercici 2014.
- 2.- Projecte de modificació de l'Ordenança Fiscal reguladora de la Taxa per la prestació del servici de Retirada de Vehicles de la via pública i subsegüent custòdia dels mateixos.
- 3.- Projecte de modificació de l'Ordenança Fiscal reguladora de la Taxa per les Ensenyances Oficials impartides en el Conservatori Municipal de Música "José Iturbi".
- 4.- Projecte de modificació de l'Ordenança Fiscal General.
- 5.- Projecte de modificació de l'Ordenança Fiscal reguladora de l'Impost sobre Construccions, Instal·lacions i Obres.
- 6.- Projecte de supressió de la Taxa per Utilització privativa o aprofitament especial del domini públic local per empreses que presten el servici de Telefonía Mòbil, i derogació de l'Ordenança Fiscal corresponent.
- 7.- Projecte de modificació de l'Ordenança Fiscal reguladora de l'Impost sobre l'Increment del Valor dels Terrenys de Naturalesa Urbana.
- 8.- Projecte de modificació de l'Ordenança Fiscal reguladora de les Taxes per ús privatiu o aprofitament especial d'instal·lacions i edificis municipals.
- 9.- Projecte de modificació de la d'Ordenança Fiscal reguladora de l'Impost sobre Béns Immobles.

10.- Projecte de modificació de l'Ordenança Fiscal reguladora de les Taxes per l'ocupació de terrenys d'ús públic per Taules i Cadires amb finalitat lucrativa.

11.- Projecte de modificació de l'Ordenança Fiscal reguladora de la Taxa per utilització privativa o aprofitaments especials constituïts en el sòl, vol i subsòl de terrenys d'ús públic municipal.

12.- Projecte de modificació de l'Ordenança Fiscal reguladora de la Taxa per prestació de servicis en Centre Residencial Municipal per a persones amb discapacitat intel·lectual.

13.- Projecte de modificació de l'Ordenança Fiscal reguladora de la Taxa per prestació del servici de Mercats.

En cap dels Dictàmens s'ha cap formulat inconvenient de legalitat respecte del contingut de les propostes de modificació de la respectiva Ordenança Fiscal.

10.- ESTUDIS I PROPOSTES EN MATÈRIA TRIBUTÀRIA

De conformitat amb el que s'ha previst per l'art. 1-4 RJT, en el cas de ser requerits pel Ple, l'Alcalde, la Junta de Govern Local o el titular de l'Àrea d'Hisenda, el Jurat Tributari elaborarà els estudis i propostes en matèria tributària que li siguen sol·licitats. L'any 2014, no s'ha procedit a l'elaboració de cap estudi o proposta. Això sense perjudi de la col·laboració prestada als diferents Departaments municipals, quan ha sigut sol·licitada, podent citar com a exemples l'informe elaborat respecte de la complexa incidència de l'IVA en la contractació dels diferents servicis (vigilància, salvament, posta sanitària etc...) que es presten en les platges durant l'estiu, o les observacions sobre la coordinació entre l'avantprojecte d'Ordenança d'Ocupació del Domini Públic Municipal i les Ordenances Fiscals vinculades a este.

11.- OBSERVACIONS I SUGGERIMENTS.

En este apartat el Jurat Tributari ha d'exposar les observacions que resulten de l'exercici de les seues funcions i realitzar els suggeriments que trobe oportuns. En la present Memòria de l'exercici 2014, ha d'assenyalar-se la constatació del major esforç que de nou han hagut de realitzar tant l'equip humà que presta servicis en el Jurat Tributari com les distintes unitats que confeccionen i tramesen els expedients administratius, tot això coincidint amb l'impacte del nou paradigma organitzatiu i de gestió que ha suposat la posada en marxa de l'administració electrònica municipal (PIAE).

Per a finalitzar, hem de reiterar el suggeriment formulat en les anteriors memòries en relació amb **la necessitat d'extremar la diligència en les notificacions administratives**, especialment en els casos en què el destinatari és desconegut en el domicili en què s'intenta la notificació personal, o quan s'hi aprecien defectes en la gestió d'entrega efectuada pel Servei de Correus, que la jurisprudència del Tribunal Suprem haja considerat invalidants.

València, a 31 de març de 2015

EL PRESIDENT

Salvador Bueno Mora

ANNEX

SELECCIÓ DE CRITERIS APLICATS EN RESOLUCIONS ADOPTADES AL 2014

PROCEDIMENT ECONOMICoadministratiu. ABSÈNCIA DE RECURS DE REPOSICIÓ I DE FORMULACIÓ D'AL·LEGACIONS EN VIA ECONOMICoadministrativa

Si no s'ha presentat recurs de reposició ni s'han formulat al·legacions en la via economicoadministrativa i del conjunt d'actuacions practicades no es pot deduir raonablement cap causa que evidencie la il·legalitat de l'acte administratiu recorregut, este Jurat Tributari, en l'exercici de la seua competència revisora i davant de l'absència d'al·legacions, no pot endevinar els motius impugnatoris ni esgotar la temàtica implícita que pugua derivar-se de la pretensió general de la interessada, efectuada en el seu escrit d'interposició, consistent en el fet que es tinga per interposada reclamació economicoadministrativa contra la resolució de referència. Per tant, és procedent desestimar la reclamació economicoadministrativa (RR 194/2014, 610/2014 i 725/2014).

PROCEDIMENT ECONOMICoadministratiu. SIMULTANIEJAR RECURS DE REPOSICIÓ AMB RECLAMACIÓ ECONOMICoadministrativa

L'article 222 de la Llei 58/2003, General Tributària, disposa que "*Quan en el termini establert per a recórrer s'hauran interposat recurs de reposició i reclamació economicoadministrativa que tinguen com a objecte el mateix acte, es tramitarà el presentat en primer lloc i es declararà inadmissible el segon*" (art. 222.2, últim paràgraf). Per tant, en aplicació de l'esmentada norma al cas que ens ocupa, que durant el termini legal per a recórrer s'interposa recurs de reposició i, a continuació i sense que haja transcorregut el termini d'un mes, reclamació economicoadministrativa, una vegada tramitat i resolt el primer, és procedent la inadmissió de la segona (R 90/214).

RECLAMACIÓ ECONOMICoadministrativa: LIQUIDACIÓ D'INTERESSOS EN EXECUCIÓ DE RESOLUCIONS

En la liquidació d'interessos de demora aprovada en execució d'una resolució del Jurat Tributari, s'ha d'observar el que disposen les lletres b) i c) de l'art. 102 – 2 de la LGT, norma que imposa l'obligació que les notificacions de les liquidacions tributàries es duen a terme "*amb expressió de/d'*: ...

b) Els elements determinants de la quantia del deute tributari.

c) La motivació d'estes quan no s'ajusten a les dades consignades per l'obligat tributari..., amb expressió dels fets i elements essencials que els originen, així com dels fonaments de dret."

En el supòsit analitzat s'incomplix tant el requisit general de la motivació de l'acte liquidatori –lletra c– (transsumpte de l'obligació de motivació dels actes administratius, arreglat en l'article 54.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú), com també l'obligació específica de fer constar amb precisió els elements determinants de la quantia del deute tributari –lletra b–, de la que formen part els interessos de demora (*ex art. 58-2-a de la LGT*): el període concret de còmput dels interessos de demora, el tipus d'interés aplicat i la quantitat sobre la qual es van calcular (base de càlcul).

Este Jurat Tributari, en aplicació dels anteriors fonaments, considera que, conjuntament considerada, l'actuació municipal ha generat indefensió en l'entitat reclamant, per la qual cosa és procedent estimar l'incident d'execució i anul·lar el punt tercer de la part dispositiva de la resolució, així com retrotraure les actuacions a fi que es complete el mateix d'acord amb dret, segons s'ha detallat en el fonament anterior (R 942/2014).

RECLAMACIÓ ECONOMICoadministrativa. INADMISSIÓ PER EXTEMPORANEÏTAT

Respecte al còmput del termini d'un mes per a reclamar, des de l'endemà a la notificació de l'acte impugnat, ha d'assenyalar-se que el Tribunal Suprem ja ha declarat reiterades vegades (sentències, entre altres, de 19 de juliol de 2010, 1 de juliol de 2009, 22 de juliol de 2008, 15 de desembre del 2005, 25 de novembre de 2003, 2 de desembre de 2003) que en els supòsits en què el termini fixat és per mesos ha de computar-se com a dia últim del termini l'equivalent del mes que corresponga en què va ser feta la notificació de la resolució que s'indica (R 20/2014; que reitera nombroses resolucions precedents).

IBI. RECURS EXTRAORDINARI DE REVISIÓ

Dins del caràcter extraordinari i restrictiu del recurs extraordinari de revisió en este àmbit de la revisió d'actes tributaris, a l'afectar el principi de seguretat jurídica, el Tribunal Suprem ha establert una jurisprudència consolidada (SSTS de 2 de març de 1992 i 13 de març i 14 de setembre de 1993, entre altres), sobre la interpretació de l'expressió "*documents de valor essencial per a la resolució de la reclamació ignorats al dictar-se*", utilitzada en l'anterior Llei General Tributària (article 127.1.b), i, de forma anàloga, en la vigent (art. 244-1-a). Segons esta doctrina jurisprudencial, eixa expressió fa referència a un determinat mitjà de prova que no pot comprendre l'aportació o cita de criteris interpretatius diferents dels sostinguts en una resolució administrativa, i que es contenen en pronunciaments judicials posteriors a esta.

En l'específic àmbit que ens ocupa, que no és un altra que l'anàlisi dels efectes jurídics que sobre les liquidacions fermes de l'IBI produïx l'anul·lació posterior –en via administrativa o judicial– del valor cadastral aplicat com a base imposable en aquelles, va ser la Sentència del Tribunal Suprem de 31 d'octubre de 2006, que ratificava el criteri de la de 29 de gener de 1999, la que va aclarir esta qüestió.

La sentència mencionada de desestimació del recurs de cassació en interès de la llei formulat per un Ajuntament, al considerar que es va ajustar plenament a dret la sentència del jutjat per la qual es van anul·lar les liquidacions de l'IBI, i es va condemnar a la devolució dels rebuts pagats, basant-se en l'anul·lació prèvia en seu judicial de la Ponència de Valors, al considerar que, una vegada hi ha una resolució ferma anul·lativa d'esta, s'estenen els efectes anul·latius a tots els actes posteriors: singularment, a l'assignació del valor cadastral i a la o les liquidacions de l'Impost sobre Béns Immobles la base imposable de les quals haja sigut eixa magnitud.

IBI. EFECTES DE LES RESOLUCIONS ADOPTADES EN PROCEDIMENT CADASTRAL D'ESMENA DE DISCREPÀNCIES

La proposta de resolució d'alteració cadastral, en procediment d'esmena de discrepàncies, notificada a la interessada l'11 de març de 2014, es va convertir en definitiva, i va quedar incorporada al cadastre amb efectes del dia següent al de la finalització del termini de quinze dies per a al·legacions, segons expressament s'indicava en la proposta. Conseqüentment l'alteració cadastral produirà efectes en les meritacions de l'IBI posteriors a la data d'efectes de l'alteració cadastral, és a dir, a partir de 2015, de conformitat amb els articles 18-1 de la Llei del Cadastre Immobiliari i 77-5 del TRLHL (R 881/2014).

IAE-REA CONTRA LIQUIDACIONS FERMES

En el cas que una liquidació tributària haja adquirit fermesa en via administrativa, al no haver sigut impugnada en el termini legal d'un mes des de la finalització del període voluntari de pagament, ni per mitjà de la interposició de recurs de reposició (art. 14 del TRLHL 2/2004) ni per mitjà de la presentació de reclamació economicoadministrativa (articles 235 de la LGT i 34.3 del Reglament del Jurat Tributari), este Jurat Tributari no té competència material per a revisar eixe acte tributari, alhora que així es desprén dels articles 216, 217, 219, 221.3 i 244 de la LGT. I la competència d'este Jurat Tributari és improrrogable (article 4.2 del Reglament Orgànic del Jurat Tributari). En conseqüència, al no ser la via economicoadministrativa la idònia per a revisar un acte ferm, és procedent declarar la inadmissió de la reclamació (article 48.1 a) i f) del RJT), (R 682/2014).

IAE - GESTIÓ DE L'IMPOST

Si la liquidació tributària de l'IAE ha sigut practicada de conformitat amb les dades censals existents en l'AEAT per a la dita activitat i exercici, on consta com no exempta i amb xifra de negoci superior a 1.000.000 d'euros, és procedent desestimar la reclamació economicoadministrativa davant de l'Ajuntament de València, perquè el motiu al·legat es referix a un dada censal la impugnació de la qual ha de fer-se davant dels tribunals economicoadministratius de l'Estat (art. 91.4 del TRLHL) (R 915/2014).

IAE – SUBJECTE PASSIU: SUBJECCIÓ DE LES COMUNITATS DE BÉNS

Les comunitats de béns reunixen la condició de subjecte passiu de l'IAE en virtut d'allò que s'ha establert per l'art. 83 del Reial Decret Legislatiu 2/2004, Text Refós de la Llei d'Hisendes Locals, en la virtut del qual són subjectes passius de l'IAE les persones físiques o jurídiques i les entitats a què es referix l'art. 35.4 de la Llei 58/2003, General Tributària, sempre que realitzen en territori nacional qualsevol de les activitats que originen el fet imposable. I l'art. 35.4 de la citada LGT diu que tindran la consideració d'obligats tributaris en les lleis que així s'establisca, les herències jacents, **comunitats de béns** i la resta d'entitats que, faltats de personalitat jurídica, constituïsquen una unitat econòmica o un patrimoni separat susceptible d'imposició.

Així ho ha considerat l'Administració tributària de l'Estat, (a qui correspon la formació de la matrícula de l'IAE i el coneixement de les reclamacions contra els actes de gestió censal), que ha considerat que la C.B en qüestió està subjecta a l'IAE (R. 337/2014).

IIVTNU. SUBJECCIÓ. PREU DE VENDA INFERIOR AL D'ADQUISICIÓ

Este Jurat Tributari considera que estos supòsits estan subjectes a l'IIVTNU. D'acord amb l'article 104 TRLHL, l'IIVTNU és un tribut directe que grava l'increment de valor que experimenten els terrenys de naturalesa urbana i es pose de manifest a conseqüència de la transmissió de la propietat d'estos per qualsevol títol o de la constitució o transmissió de qualsevol dret real de gaudi, limitador del domini, sobre els referits terrenys. Del règim legal de l'impost es desprén que:

1. És un tribut de meritació instantània i, per tant, no periòdic. En el nostre cas, per causa de l'article 109 del TRLHL, l'impost es merita quan es transmet la propietat del terreny, en la data de la transmissió.

2. L'increment de valor es produïx directament per aplicació de la llei i la seua determinació, la base imposable, es realitza a través d'un sistema objectiu, per mitjà d'una fórmula de càlcul, també establida en la llei, que no pren en compte la situació del mercat o el valor del terreny que les parts li hagen atribuït en l'escriptura pública (article 107 del TRLHL).

La definició legal prescindix de la determinació d'un increment de valor “real” en el terreny, després de la modificació de la redacció original de l'article 108.1 de la Llei 39/1988, reguladora de les Hisendes Locals, alhora que la Llei 51/2002 va suprimir el terme “real” que qualificava l'increment. La gestió de l'impost es feia així més simple, més predicible, més segura per a tots. Però és eixa la decisió i la fórmula legal i no una altra, que no ha de ser alterada sense prèvia modificació de la llei o per mitjà del plantejament d'una qüestió d'inconstitucionalitat. L'Ajuntament de València ha aplicat com cal les determinacions legals.

En eixe mateix sentit de considerar que si es produïx la subjecció a l'IIVTNU en cas de transmissió de bé immoble de naturalesa urbana per un preu inferior al d'adquisició, se cita la Consulta Vinculant V0153-14, de 23 de gener de 2014, de la Subdirecció General de Tributs Locals (RR. 379/2014 i 488/2014).

IIVTNU. BASE IMPOSABLE: ELEMENTS DE QUANTIFICACIÓ

D'acord amb l'article 107.1 TRLHL, la base imposable d'este impost està constituïda per l'increment del valor dels terrenys, posat de manifest en el moment de la meritació i experimentat al llarg d'un període màxim de 20 anys. Esta definició de la base imposable es basa en un increment que no és l'increment real, determinat segons les regles del mercat, sinó un increment objectiu, determinat a partir de les regles de càlcul que estableix el mateix TRLHL. Per això, continua eixe article 107.1, paràgraf 2n del TRLHL, *“A l'efecte de la determinació de la base imposable, s'haurà de tindre en compte el valor del terreny en el moment de la meritació, d'acord amb el que preveuen els apartats 2 i 3 d'este article, i el percentatge que corresponga en funció d'allò que s'ha previst en el seu apartat 4.”*

De l'aplicació d'eixe article del TRLHL obtenim una fórmula legal per al càlcul de la base imposable de l'IIVTNU que és el resultat de multiplicar el valor cadastral del sòl pel percentatge d'increment establert per l'Ajuntament i pel nom d'anys de generació d'eixe increment.

Per expressa determinació legal, només es pren en consideració el valor cadastral del terreny en el moment de la meritació, sense tindre en compte el valor de la transmissió o el valor de mercat, ni tampoc la diferència entre un valor en el moment de la transmissió i un altre valor en el moment de l'adquisició, ni tan sols el preu de l'immoble venut que, en cas d'haver-hi una construcció, es fixarà de forma unitària, sense separació del preu del sòl i del preu del que construeix.

La determinació que fa el TRLHL de la base imposable és com a regla de valoració, alhora que en cas contrari caldria anar a un plantejament casuístic de les transmissions, amb aportació i valoració de proves i amb una gestió de l'impost complexa i insegura jurídicament, la qual cosa s'allunyaria de la voluntat del legislador al configurar eixe impost (RR.379/2014 i 488/2014).

IIVTNU. NO SUBJECCIÓ DE L'ADJUDICACIÓ PER LIQUIDACIÓ DE SOCIETAT A GUANYES

El període de generació de la plusvàlua és una de les variables rellevants per a quantificar la mateixa plusvàlua segons el règim de quantificació establert en l'art. 107 del TRLHL, amb un període màxim de 20 anys. La data del títol anterior d'adquisició que contempla la liquidació tributària impugnada és la de compravenda del referit immoble per a la societat a guanyes i no la data de la posterior adjudicació a favor d'un cònjuge, alhora que la Llei 51/2002, de 27 de desembre, va introduir un nou supòsit de no subjecció en l'article 105.3 LHL/1988 (actual art. 104.3 del TRLHL). D'esta manera, des de 1-1-2003 es modifica el supòsit de manera que passa d'exempció a no subjecció a l'impost en els casos d'aportacions de béns i drets realitzades pels cònjuges a la societat conjugal, en els d'adjudicacions que a favor seu i en recompensa d'estes es verifiquen, i en els de transmissions que es facen als cònjuges en recompensa dels seus havers comuns. Per tant, al no haver-hi subjecció a l'impost caldrà acudir a la data en què es va adquirir l'immoble per a determinar el període de generació de la plusvàlua municipal. La diferència entre l'un i l'altre règim, d'exempció (fins a 1-1-2003) i de no subjecció (a partir d'1-1-2003), resulta transcendent perquè en el primer sí que hi ha interrupció del període impositiu, però en el segon no, per la qual cosa en una transmissió posterior es comptaria no des del moment de la dissolució de la societat conjugal i l'adjudicació a un cònjuge, sinó des del moment de l'adquisició originària (R. 887/2014).

IIVTNU. ANUL·LACIÓ JUDICIAL DE DONACIÓ. CALCULE D'INTERESSOS PER DEVOLUCIÓ D'INGRÉS

L'article 109 del TRLHL 2/2004 no contempla una devolució automàtica sinó una devolució pregada especial que pot ser instada a partir de la nul·litat del contracte que va ser gravat i sempre que es donen les circumstàncies que estableix eixe precepte. En conseqüència, sol·licitada la devolució, d'allò que al seu dia va ser un ingrés "degut", l'Administració té sis mesos de termini màxim per a resoldre-la (article 104 de la LGT), de la qual cosa concloem que a partir del venciment d'eixe termini, començarà el còmput dels interessos de demora (art. 31 LGT). La resolució impugnada ha sigut coherent i no és procedent la seua revisió en este particular punt del càlcul dels interessos de demora des d'eixe termini (R. 890/2014).

IIVTNU. EXEMPCIÓ RETROACTIVA DE TRANSMISSIÓ DE VIVENDA HABITUAL PER EXECUCIÓ HIPOTECÀRIA

La reforma de la regulació de l'IIVTNU en este punt, aprovada inicialment per l'art. 123 del Reial Decret Llei 8/2014, de 14 de juliol, –convalidat per la Llei 18/2014, de 15 d'octubre– ha

declarat exempt este supòsit i ha atorgat el mateix tractament fiscal a les execucions hipotecàries judicials de la vivenda habitual com la present, que a les dacions en pagament. Encara que la modificació legal és posterior a la meritació de l'impost, l'art. 123-U de la Llei 18/2014 atorga a esta nova exempció efectes retroactius als fets imposables no prescrits, com és el cas. Al constatar-se que la documentació aportada per la reclamant acredita la concurrència en l'execució hipotecària de la seua vivenda de tots els requisits materials que fixa la nova redacció de l'art. 105-1 lletra c), del TRLHL per a l'aplicabilitat de l'exempció en l'IIVTNU, és procedent estimar la reclamació (R. 914/104).

IIVTNU: SUBJECTE PASSIU

L'entitat reclamant al·lega que considera que no és procedent la liquidació que se li ha practicat com a subjecte passiu, perquè en l'escriptura de compravenda es va pactar que l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana seria a càrrec de la part compradora.

És subjecte passiu de l'impost, a títol de contribuent, el transmetent (art. 106.1.b TRLHL), açò és, la reclamant. Sense que càpia oposar actes o convenis dels particulars, que no produiran efectes davant de l'Administració, sense perjudi de les seues conseqüències juridicoprivades (art. 17 LGT). Es desestima la reclamació (R. 192/2014).

IIVTNU: PERÍODE IMPOSITIU

En el cas que ens ocupa, per mitjà d'escriptura pública de 24 de juliol de 2007 es va produir l'adjudicació de la vivenda per la "Cooperativa Valenciana de Vivendes...", a favor de senyora xx, adjudicació no subjecta a l'IIVTNU (art. 4t.3.c de l'Ordenança reguladora de l'Impost sobre Increment del Valor dels Terrenys de Naturalesa Urbana). Conseqüentment, en la posterior transmissió als seus hereus, la data inicial per al còmput del període impositiu és la data d'adquisició del terreny per la cooperativa, segons escriptura de 20 de desembre de 1945 (R 277/2014; reitera el criteri de R. 166/2008 i altres posteriors).

IIVTNU: SUBJECCIÓ DELS EXCESSOS D'ADJUDICACIÓ PER EXTINCIÓ DE CONDOMINI

L'extinció de condomini de diversos immobles, concretament una vivenda, dos places de garatge i un traster, que s'adjudiquen en ple domini a l'altre comuner per mitjà de compensació en metàl·lic al reclamant, conformen, en el seu conjunt, per la força translativa de la segona operació connexa, una verdadera transmissió als efectes de l'Impost sobre l'Increment del Valor dels Terrenys de Naturalesa Urbana (RR. 235/2014 i 347/2014; reiteren el criteri de RR 214/2009, 34/2010 i 617/2012, entre altres).

ICIO. OBLIGACIÓ DE PRACTICAR AUTOLIQUIDACIÓ EXCEPTE RENÚNCIA A LA LLICÈNCIA D'OBRES

Els subjectes passius tenen l'obligació de practicar autoliquidació de l'ICIO en el termini d'un mes des de la notificació de la llicència (article 5t.3 de l'Ordenança Fiscal Municipal), tal com permet l'article 103.4 del TRLHL. Davant de l'absència d'autoliquidació, l'Ajuntament de València aprova la liquidació provisional de l'ICIO alhora que no consta ni figura en l'expedient que la mercantil haja desistit de realitzar les obres i renunciat expressament a la llicència concedida en el seu moment, sense que produísca eixos efectes allò que s'ha al·legat en esta via tributària per la interessada, que acompanya uns certificats de la direcció facultativa de les obres que indiquen, únicament, que les dites obres no s'han començat i que no se'n preveu la iniciació abans d'una determinada data, la qual cosae videncia la falta de renúncia expressa a la llicència concedida, renúncia que constituïx un *prius* lògic i necessari perquè, en el cas que no s'hagen iniciat ni realitzat les obres, l'Ajuntament puga procedir, prèvia comprovació administrativa, a l'anul·lació de la liquidació provisional practicada o, si és el cas, al reintegrament de la quota satisfeta. Admetre el contrari, equivaldria a assumir que la gestió tributària de l'ICIO pot quedar paralitzada o detinguda a voluntat del subjecte passiu. Per tant, no és procedent la revisió de la resolució impugnada. (R 18/2014 que reitera RR 497/2013 i 584/2013).

ICIO. SUBJECTE PASSIU A TÍTOL DE SUBSTITUT DEL CONTRIBUENT

De conformitat amb l'article 101 del TRLHL la universitat sol·licitant i titular de la llicència d'obres té la condició de substitut del contribuent en l'ICIO, atés que contractarà amb la concessionària la construcció i explotació de l'obra; de manera que la concessionària és la que suporta el cost que comporta la realització de les obres la que tindrà la condició de contribuent. El substitut podrà exigir del contribuent l'import de les obligacions tributàries satisfetes i s'ha de tindre en compte, d'altra banda, que els elements de l'obligació tributària no poden ser alterats per actes o convenis dels particulars, que no produiran efectes davant de l'Administració tributària, sense perjuí de les seues conseqüències jurídic privades (article 17.5 de la LGT). Eixes relacions entre el substitut i el contribuent sí que poden ser objecte de reclamació econòmicoadministrativa, en cas d'existir discrepàncies (article 19 *in fine* del RJT) (R 505/2014).

ICIO. BASE IMPOSABLE

Segons el que disposen els articles 102.1 i 103 del TRLHL 2/2004 no formen part de la base imposable de l'ICIO ni del cost d'execució material de l'obra les quantitats següents: 13% de gastos generals, 6% del benefici industrial i les quantitats corresponents a l'equipament fix: centraleta de telefonia, electrònica de xarxa, ordinadors i mobiliari. (R 505/2014)

ICIO. SUBJECCIÓ PER DECLARACIÓ RESPONSABLE PRESENTADA EN L'EXERCICI 2012

L'Ordenança Fiscal de la Taxa Urbanística vigent en l'exercici 2012 no contemplava expressament el supòsit de la declaració responsable, però este Jurat Tributari concidera que la interpretació del fet imposable comprenia eixe supòsit, alhora que és procedent atendre a l'evolució legislativa produïda. En efecte, la Llei 25/2009 va modificar l'article 84 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les Bases del Règim Local, incloent-hi de forma expressa, entre els mitjans a través dels quals les entitats locals poden intervenir l'activitat dels ciutadans, la declaració responsable de conformitat amb el que estableix l'article 71 bis de la Llei 30/1992. El Decret Llei 2/2012, de 13 de gener, del Consell de la Comunitat Valenciana, subjecta les obres objecte de la present taxa, a partir de 17-1-2012, a tramitació a través de la declaració responsable, segons assenyala el Servei Municipal de Llicències d'Obres. Finalment, el Reial Decret Llei 19/2012, de 25 de maig, de Mesures Urgents de Liberalització del Comerç i Determinats Servicis, en la seua disposició final primera, modifica la lletra h) de l'article 20.4 del TRLHL que queda redactat de manera que permet la taxa per: "h) Atorgament de les llicències urbanístiques exigides per la legislació del sòl i ordenació urbana o realització d'activitats administratives de control en els supòsits en què l'exigència de llicència és substituïda per la presentació de declaració responsable o comunicació prèvia." En eixe Reial Decret- Llei 19/2012 es diu, en la seua introducció, que la substitució de la llicència per altres actes de control *ex post* no suposarà en cap cas cap minva en els ingressos fiscals dels ajuntaments. En el mateix sentit, la disposició final primera de la Llei 12/2012, de 26 de desembre, que deroga l'anterior Reial Decret Llei 19/2012, vigent fins a 28-12-2012. El que s'ha exposat més amunt permet a este Jurat Tributari considerar ajustada a dret la meritació de la taxa a l'efecte que ací interessa, de manera que equipara els supòsits de control *ex ante de* i *ex post*, com així es reflectix expressament en l'Ordenança Fiscal aplicable al 2013, que va ser modificada en este punt amb una evident finalitat aclaridora. (R. 637/2014)

IVTM. EFECTES DEL REONEIXEMENT DE L'EXEMPCIÓ PER DISCAPACITAT

La sol·licitud d'exempció és necessària i prèvia a la seua concessió, al trobar-nos amb una exempció de naturalesa pregada, que ha de tramitar-se en un procediment independent, de manera que s'ha d'acreditar-se per l'interessat, davant de l'Administració gestora de l'IVTM, que concorren els requisits constitutius establits legalment per a la seua concessió (article 105 de la LGT). Dels

fonaments anteriors (articles 92, 93.2, 96 i 97 del TRLHL i l'article 2.2 de l'Ordenança Fiscal Municipal reguladora de l'IVTM) es desprén que si hi ha sol·licitud d'exempció ha d'haver-hi un pronunciament de l'Administració tributària pro futur, sense perjuí de reconèixer, si hi concorren les circumstàncies per a això, l'exempció amb efectes a partir de l'exercici en què se sol·licita i anul·lar la liquidació de l'any en curs no ferm en via administrativa (RR. 128/2014, 679/2014 i 680/2014).

IVTM: PÈRDUA SOBREVINGUDA DE L'EXEMPCIÓ PER MINUSVALIDESA

L'Ordenança reguladora de l'Impost sobre Vehicles de Tracció Mecànica, en l'article 2n, inclou, entre els requisits per tal que gaudisquen d'exempció en l'impost els vehicles matriculats a nom de persones amb discapacitat per al seu ús exclusiu, l'exigència que el vehicle circule en tot moment amb el titular a bord, siga com a titular o com a passatger, segons els casos (art. 2n, lletra e, últim paràgraf). En el cas que ens ocupa, al titular del vehicle li va ser retirada la targeta d'estacionament en plaça reservada a minusvàlids per constatar-se que s'hi trobava absent, segons consta en la comunicació tramesa pel Servei de Benestar Social i Integració. Per tant, es conclou que s'incomplixen les condicions exigides en l'Ordenança per al gaudi de l'exempció (R. núm. 641/2014).

IVTM: EXEMPCIÓ PER MINUSVALIDESA

La Resolució núm. 619/2014 reitera, entre altres, el criteri de, la Resolució número 601/2013, detallada en Criteris de 2013, als quals ens remetem.

TAXA PER PRESTACIÓ DEL SERVICI DE RETIRADA DE VEHICLES DE LA VIA PÚBLICA: MERITACIÓ EN SUPÒSITS DE PROHIBICIONS TEMPORALS D'ESTACIONAMENT

Segons les dades contingudes en el butlletí de denúncia i en el posterior informe de l'agent actuant, resulta que el vehicle en qüestió va ser estacionat el dia xx fent cas omís a les plaques verticals de prohibit estacionar “des de ... fins a ...” i, per tant, amb posterioritat a la col·locació d'estes. Com que el vehicle no es trobava en el protocol realitzat pels agents amb 48 hores d'antelació a la retirada, es va incórrer en el supòsit previst en l'article 133.2 de l'Ordenança Municipal de Circulació, que habilita els agents de l'autoritat a ordenar la retirada de vehicles de la via pública i el trasllat al depòsit corresponent. Conseqüentment, produïda la retirada del vehicle, en virtut de la denúncia de

la Policia Local, es va realitzar el fet imposable de la taxa tal com es delimita en l'article 3r de l'ordenança reguladora d'esta. I l'article 85.2 de la LSV estableix que excepte en els casos de sostracció o altres formes d'utilització de vehicle en contra de la voluntat del seu titular, degudament justificades, els gastos que s'originen com a conseqüència de la retirada seran a càrrec del titular, que haurà d'abonar-los com a requisit previ a la devolució del vehicle, sense perjuí del dret de recurs que l'assistix i de la possibilitat de repercutir-los sobre el responsable de la infracció que haja donat lloc a la retirada (RR. 296/2014, 299/2014 i 350/2014).

TAXA PER PRESTACIÓ DEL SERVICI DE RETIRADA DE VEHICLES DE LA VIA PÚBLICA: LEGITIMACIÓ PER A RECLAMAR

El pagament de la taxa per la retirada del vehicle efectuat pel senyor *****, no el legitima per a impugnar la procedència de l'exigència de la taxa i sol·licitar la devolució, per tractar-se d'un pagament fet per un tercer, diferent del titular del vehicle obligat al pagament de l'exacció. Esta falta de legitimació porta com a conseqüència la inadmissibilitat de la reclamació (R 8/2014).

TAXA PER ENTRADA DE VEHICLES A TRAVÉS DE LES VORERES: SUBJECCIÓ DE CONSOLAT

Es reitera el criteri d'este Jurat Tributari que ni l'article 21.1 del TRLHL eximix de la taxa el Consolat, ni tampoc ho fa l'Ordenança Fiscal Municipal corresponent. D'altra banda, l'article 60 del Conveni de Viena de Relacions Consulars, de 24 d'abril de 1963, al qual es va adherir Espanya el 3 de febrer de 1970, estableix que els locals consulars d'una oficina consular, el cap dels quals siga un funcionari consular honorari i dels quals siga propietari o llogater l'Estat que envia, estaran exemptes de tots els impostos i contribucions nacionals, regionals i municipals, excepte dels exigibles en recompensa de determinats servicis prestats. En este supòsit, és la utilització privativa o aprofitament especial del domini públic, en este cas, de l'espai de la via pública reservat al Consolat, la qual cosa es grava amb la taxa, i no un local consular, per la qual cosa ha de rebutjar-se l'exempció pretesa a l'empara d'eixe Conveni de Viena, que no es pot estendre a la utilització del domini públic local. (R 540/2014).

TAXA PER ENTRADA DE VEHICLES A TRAVÉS DE LES VORERES. APARCAMENT PÚBLIC

En el cas que ens ocupa cal distingir: el pressupost de fet que determina l'obligació del pagament del cànon a càrrec de la mercantil reclamant, com a concessionària municipal de la construcció i explotació de l'estacionament subterrani, cànon que es calcula en funció de les places d'estacionament; i, d'altra banda, l'ús especial de les vies públiques municipals per a l'accés des de la calçada a l'estacionament subterrani. Este ús especial d'un bé d'ús públic (normalment les voreres) és el que constituïx el fet imposable de la Taxa per Entrada de Vehicles a través de les Voreres, regulada en l'ordenança municipal, l'exacció de la qual és compatible amb l'exigència i pagament del cànon concessional, perquè tenen dos pressupostos de fet distints, que no són excloents ni incompatibles entre si. A més, en el plec de condicions facultatives i economicoadministratives que regix la concessió de l'estacionament subterrani de vehicles automòbils al subsòl, s'establixen diferenciades, d'una banda, l'obligació d'abonar el cànon, i de l'altra, la de "sufragar pel seu compte directe i exclusiu els gastos ordinaris i extraordinaris de caràcter tributari, de subministraments i servicis i tots els que originen les obres, instal·lacions i la subsegüent explotació i conservació de l'aparcament". En conseqüència, l'exacció del cànon és compatible amb l'exigència dels tributs originats per les "obres, instal·lacions i la subsegüent explotació i conservació de l'aparcament", com ara és la Taxa per Entrada de Vehicles (cap. 166/2014, 478/2014 i 497/2014).

SANCIONS TRIBUTÀRIES. EXIGÈNCIA DE LES REDUCCIONS

L'article 188, apartats 2 b) i 3 a) i b), de la LGT condiona les reduccions de les sancions tributàries imposades al fet que no s'haja interposat recurs o reclamació contra la regularització (en la reducció del 30%); i que es realitze l'ingrés total de l'import dins el termini i que no s'interpose recurs o reclamació contra la liquidació o sanció, com a requisits concurrents (en la reducció del 25%). I afig eixe article que, en ambdós casos, l'import d'estes reduccions practicades s'exigirà sense més requisit que la notificació a la persona interessada, quan s'haja interposat, com és el cas, eixe recurs o reclamació, la qual cosa ha sigut duta a terme per l'Administració (R 61/2014).

SANCIONS TRIBUTÀRIES. OCULTACIÓ CULPABLE DEL FET IMPOSABLE

Com ha assenyalat el Tribunal Suprem, la voluntarietat de la infracció concorre quan el contribuent coneix l'existència del fet imposable i ho oculta a l'Administració tributària, a diferència dels supòsits en què ho declara, encara que siga incorrectament, en

raó a algunes deficiències o obscuritats de la norma tributària que justifiquen una divergència de criteri jurídic raonable i raonada, i en este cas ens trobaríem davant del mer error, que no pot ser sancionable (FJ Tercer STS, de 10 de setembre de 2009).

De conformitat amb el que estableix l'Ordenança Fiscal de l'IIVTNU, l'ara reclamant va haver de practicar autoliquidació de l'impost en aplicació de l'art. 25é d'esta, o va poder presentar la declaració d'exempció o no subjecció prevista en el seu art. 27é. Al no fer-ho així, va incórrer en el supòsit constitutiu d'infracció tributària previst en l'art. 191 de la LGT, sense que pugua apreciar-se en la sancionada la diligència necessària en el compliment de les seues obligacions tributàries. En particular, no cal apreciar que la sancionada haja actuat emparant-se en una interpretació raonable de la norma, perquè els preceptes de l'ordenança, abans citats, són molt clars, i, si la subjecte passiu va haver de practicar l'autoliquidació de l'impost, o va poder presentar declaració de no subjecció o exempció, i no va fer ni una cosa ni l'altra, cal apreciar-hi ocultació del fet imposable o, almenys, falta de la diligència deguda en el compliment de les seues obligacions fiscals (RR 361/2014, 369/2014 i 932/2014).

PROCEDIMENT DE CONSTRENYIMENT: MOTIUS D'OPOSICIÓ

Com que la providència de constrenyiment és ferma i com que no s'ha produït cap diligència d'embargament, la reclamació economicoadministrativa que al·lega carència de mitjans per a fer front al pagament del deute no constituïx impugnació d'un acte administratiu concret, per la qual cosa s'inadmet. Sense perjudi que pugua reclamar al seu dia contra les diligències d'embargament que li van ser notificades, pels motius fixats en l'art. 170.3 de la LGT, i exercitar les facultats que l'assistixen de conformitat amb l'art. 169 LGT, com, per exemple, acordar amb l'Administració l'orde d'embargament (R 345/2014).
